

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 11. januar 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 11. januara 2011.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA PRIHVATANJE DOPUNSKJE IZJAVE
SVJEDOKINJE ANĐE GOTOVAC NA OSNOVU PRAVILA 92BIS**

Tužilaštvo:

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti:

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za prihvatanje dopunske izjave svjedokinje Anđe Gotovac na osnovu pravila 92bis", koji je optuženi podnio 7. decembra 2010. godine (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku po njemu.

I. Kontekst i argumentacija

1. Dana 5. marta 2010. godine, Pretresno vijeće je izdalo "Odluku po četvrtom zahtjevu tužilaštva na osnovu pravila 92bis za prihvatanje izjava i transkripata iskaza umjesto svjedočenja *viva voce* – svjedoci o opsadi Sarajeva" (dalje u tekstu: Četvrta odluka na osnovu pravila 92bis), u kojoj je prihvatilo izjavu i transkripte ranijih svjedočenja gđe Anđe Gotovac (dalje u tekstu: svjedok) u predmetima *Dragomir Milošević* i *Momčilo Perišić*, na osnovu pravila 92bis Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).¹ Pretresno vijeće je u toj odluci podsjetilo da je na pretpretresnoj konferenciji održanoj 6. oktobra 2009. godine pretpretresni sudija obavijestio optuženog da, u slučaju da Vijeće prihvati svjedočenja svjedoka na osnovu pravila 92bis čije svjedočenje optuženi želi da dopuni vlastitom izjavom na osnovu pravila 92bis, on može podnijeti zahtjev u tu svrhu.²

2. Optuženi u Zahtjevu traži da se na osnovu pravila 92bis prihvati "dopunska izjava" (dalje u tekstu: Izjava) koja je zabilježena prilikom razgovora koji je njegov tim odbrane obavio sa svjedokinjom 23. novembra 2010. godine i kojem je prisustvovao predstavnik tužilaštva.³ On napominje da Izjava tek treba da bude ovjerena u skladu s pravilom 92bis(B).⁴ Alternativno, ako izjava ne bude prihvaćena, optuženi traži da se

¹ Četvrta odluka na osnovu pravila 92bis, par. 56, 66, 77(C)(vii).

² Četvrta odluka na osnovu pravila 92bis, par. 8. V. takođe Pretpretresna konferencija, T. 489-490 (6. oktobar 2009.).

³ Zahtjev, par. 1, 3 i Dodatak A.

⁴ Zahtjev, par. 4.

svjedokinja pozove radi unakrsnog ispitivanja kako bi se od nje dobile informacije sadržane u Izjavi.⁵

3. Dana 21. decembra 2010. godine, tužilaštvo je dostavilo svoj "Odgovor tužilaštva na "Zahtjev za prihvatanje dopunske izjave svjedokinje Anđe Gotovac na osnovu pravila 92bis" (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem se protivi zahtjevu optuženog. Tužilaštvo navodi da Izjava "nije primjerena za preliminarno prihvatanje" i da optuženi nije "ispunio uslove za ponovno razmatranje odluke Pretresnog vijeća o prihvatanju izjave Anđe Gotovac na osnovu pravila 92bis".⁶ Tužilaštvo tvrdi da je Izjavu sastavio optuženi na osnovu informacija koje su mu dostavili njegovi pravni pripravnici koji su obavili razgovor sa svjedokinjom i da on ne objašnjava ni kako je razgovor zabilježen ni kako je Izjava sastavljena u smislu garancije da tačno odražava njeno svjedočenje.⁷ Ono dalje navodi da Izjava sadrži pojedinosti koje predstavnik tužilaštva koji je prisustvovao razgovoru nije zabilježio kao riječi svjedokinje i da je ona, kad su je zatim kontaktirali, izrazila rezerve u pogledu određenih aspekata Izjave.⁸ Tužilaštvo navodi da izjava nije primjerena za prihvatanje na osnovu pravila 92bis zbog činjenice da je nije sastavila svjedokinja i da joj nije data prilika da je pregleda, razjasni njen sadržaj ili prihvati.⁹

4. U pogledu alternativnog zahtjeva optuženog da se svjedokinja pozove radi unakrsnog ispitivanja, tužilaštvo tvrdi da se optuženi ne bavi standardom preispitivanja, konkretno time da "u Odluci postoji očigledna greška u zaključivanju ili da je preispitivanje neophodno kako bi se spriječila nepravda."¹⁰

II. Diskusija

5. Dana 15. oktobra 2009. godine, Pretresno vijeće je izdalo "Odluku po trećem zahtjevu tužilaštva za prihvatanje izjava i transkripata iskaza umjesto svjedočenja *viva*

⁵ Zahtjev, par. 5.

⁶ Odgovor, par. 1.

⁷ Odgovor, par. 2.

⁸ Odgovor, par. 3.

⁹ Odgovor, par. 4.

¹⁰ Odgovor, par. 7.

voce na osnovu pravila 92bis (svjedoci za grad Sarajevo) (dalje u tekstu: Treća odluka na osnovu pravila 92bis), u kojoj je navelo mjerodavno pravo za zahtjeve podnijete na osnovu pravila 92bis.¹¹ Kako je napomenulo Vijeće, "[s]vi dokazi koji se prihvataju na osnovu pravila 92bis moraju ispunjavati osnovne uslove za prihvatanje dokaza, koji su predviđeni u pravilu 89(C) i (D) Pravilnika, odnosno, ti dokazi moraju biti relevantni i imati dokaznu vrijednost, a njihovu dokaznu vrijednost ne smije suštinski nadmašiti potreba da se obezbijedi pravično suđenje."¹²

6. Vijeće podsjeća da je na strani koja traži prihvatanje dokaza da pokaže da je on relevantan i da ima dokaznu vrijednost. Optuženi u Zahtjevu tvrdi da je dodatno svjedočenje dobijeno od svjedokinje tokom razgovora "relevantno kako bi se pokazalo da je granata koja je prouzrokovala povrede [gđe Gotovac] možda bila usmjerena na televizijsku stanicu" i da će "drugi dokazi pokazati da je da je stanica BiH televizije ... mogla biti legitiman vojni cilj. Stoga, čak i ako je zaključeno da su granatu ispalili bosanski Srbi, to ne bi bio zločin."¹³ Vijeće je uvjereno u relevantnost ove vrste dokaza.

7. Međutim, Vijeće se nije uvjerilo u dokaznu vrijednost Izjave, u pogledu njene forme i sadržaja. Mada je Vijeće ranije navelo da optuženi može tražiti da dostavi dopunske izjave svjedoka čije je svjedočenje prihvaćeno na osnovu pravila 92bis, važno je da eventualne izjave koje se uzimaju od takvih svjedoka budu propisno zabilježene. Izjava sadrži svega četiri reda, podijeljena u dvije tačke i nije navedeno da li su to riječi samog svjedoka ili rezime koji je sastavio neko drugi. Naime, tužilaštvo tvrdi da Izjava sadrži pojedinosti koje predstavnik tužilaštva koji je prisustvovao razgovoru nije zabilježio kao riječi svjedokinje i zapis kasnijeg telefonskog razgovora između predstavnika tužilaštva i svjedokinje dovodi u pitanje tačnost Izjave.¹⁴ Izjava nije potpisana i ne sadrži nikakve podatke o tome kako je zabilježena ili sastavljena. Bez

¹¹ Treća odluka na osnovu pravila 92bis, par. 4-11.

¹² Treća odluka na osnovu pravila 92bis, par. 4.

¹³ Zahtjev, par. 4.

¹⁴ V. Odgovor, Povjerljivi Dodatak A.

takvih podataka, Vijeće nije u mogućnosti da se osloni na Izjavu kao na dokaz. Iz tih razloga, osnovni uslovi iz pravila 89(C) nisu ispunjeni i Izjava se neće prihvatiti.¹⁵

8. Osim toga, i uzimajući u obzir informacije sadržane u Izjavi, Vijeće se nije uvjerilo da postoji valjan osnov za ponovno razmatranje svoje ranije odluke o prihvatanju svjedočenja svjedoka na osnovu pravila 92bis.

III. Dispozitiv

9. Shodno tome, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 89(C) Pravilnika, ovim **ODBACUJE** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 11. januara 2011. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁵ Optuženi može takođe, po potrebi, razmotriti ima li drugih načina na koje može pribaviti zatražene informacije i predložiti ih za prihvatanje. Čini se da bi se informacije sadržane u Izjavi mogle pribaviti od drugih svjedoka ili iz drugih izvora koji mogu svjedočiti o mogućim vojnim ciljevima u Sarajevu i obimu napada na njih.